Fra Det Kgl. Biblioteks tekstportal (tekster.kb.dk)

Forfatter: Beck, Johan Vilhelm

Titel: BREV TIL: Clausen, Johannes Carl Emil FRA: Beck, Johan Vilhelm (1896-11-30)

Citation: Beck, Johan Vilhelm: ”BREV TIL: Clausen, Johannes Carl Emil FRA: Beck, Johan Vilhelm (1896-11-30)”, i *Venskab og Samvirke - Brevveksling mellem Vilh. Beck og Johannes Clausen*, O. Lohse, s. 323. Onlineudgave fra Danmarks Breve: https://tekster.kb.dk/text/letters-001991745-000-shoot-L0019917450000242.pdf (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Venskab og Samvirke - Brevveksling mellem Vilh. Beck og Johannes Clausen

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

Læs Public Domain-erklæringen

Vilh. Becks Svar.
Ørsløv 30. Novbr. 1896.

Min inderlig kjære Ven! Tak for dit kjærlige Brev. Ja, vi maae slaas for det Liv, som Herren har brugt os til at vække. Uden Kamp skal Satan ikke faae det lagt øde. Men jeg har godt Haab. Menigheden er nu vaagen og veed, hvad der forestaaer. Den vil ikke blive overrumplet denne Gang som for 100 Aar siden. Kollegiehefterne, som Du har overladt mig uden selv at have sat Mærke ved Noget, maae jeg vel beholde en Tid; thi det vil tage Tid for mig, som ikke har megen Tid [2)]. Jeg arbejder desuden for Øjeblikket kun med halv Kraft. Jeg naaede paa min Rejse kun Vorbasse, Grindsted og Tamdrup. I Horsens blev jeg syg og maatte søge Læge, som befalede mig at vende hjem. Det kneb mig at opgive de 4 Møder hos unge, kjære Præster.

Ja, inderlig gjerne kommer jeg og holder Møde hos Dig, dog ikke for at værne Dig mod at være »vantro«. Det er for morsomt, ligesaa morsomt, som at jeg har »grædt« for Rørdam. Han bebrejdede mig, privat, at jeg havde handlet »letsindigt«, hvortil jeg svarede, at »det var det Groveste, der endnu var budt mig, og krævede s. 324bestemt, at han skulde tage det tilbage og troe mig, naar jeg sagde ham, at det var en dyb Samvittighedssag for mig«, hvortil han svarede: »Ja, naar De siger det, saa troer jeg det.«

Missionærernes Stilling til Dig, Du gamle Missionsven! kunde Du ogsaa gjøre lidt til at forbedre, dels ved ikke at udtale Dig dadlende om Missionen — det kan Du lade mig gjøre — dels ved ikke saa udelukkende at samles med Grundtvigianerne, som Du jo dog aldrig har tilhørt, men kigge lidt indenfor i vore Missionshuse med din kjære gamle hjertesmeltende Røst. Det gjør mig altid saa ondt, naar Nogen fra den Kant begynder at laste Dig; thi Du boer herinde paa det gamle varmeste Sted i mit Hjerte.

Din gamle uforandrede og uforanderlige Ven

Vilh. Beck.